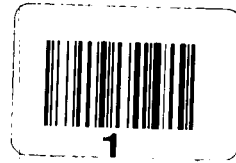

רשומות

קובץ התקנות

31 באוקטובר 1956

649

כ"ו בחשוון תשי"ז

עמוד

334	תקנות שעת-חירום (רישום ציור וגיוס), תשי"ז—1956
338	תקנות שעת-חירום (חפירת תעלות מגן), תשי"ז—1956
340	תקנות ההתגוננות האזרחית (איסור), תשי"ז—1956
342	תקנות ההתגוננות האזרחית (הגנה על שמשות), תשי"ז—1956
344	תקנות ההתגוננות האזרחית (תעבורה בדרכים), תשי"ז—1956
346	תקנות ההתגוננות האזרחית (התנהגות במקומות ציבוריים), תשי"ז—1956
347	צו גיוס ציור, תשי"ז—1956

(4) פוקד רשאי לקבוע בצו את אופן חישוב השנה לצורך תקנה זו, ואת דינה של תקופת שירות שנתי שהתחילה בשלהי שנה אחת ונסתיימה, תוך כדי שירות רצוף, בשנה שלאחריה.

(ו) מפקד מוסמך, כאמור בתקנות אלה, לא יהיה בדרגה נמוכה מרב-סרן.

7. ניתן על ציוד צו לפי תקנה 4 או 6 ובעליו לא מילא אחרי הצו, רשאי פוקד או מפקד מוסמך, לתפוס את הציוד למטרה שלשמה ניתן הצו.

תפיסת ציוד
במקרה
אי סילוני
של צו

8. (א) שר הבטחון רשאי, אם הוא משוכנע שבטחון המדינה מחייב זאת, להכריז בצו על גיוס הציוד, כולו או מקצתו.

גיוס הציוד

(ב) צו שניתן על-פי תקנת משנה (א) יובא על ידי שר הבטחון בהקדם, ככל האפשר, לאחר הינתנו, לידיעת ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, הועדה רשאית לאשר את הצו, בשינויים או בלי שינויים, או לא לאשרו או להביאו בפני הכנסת. תקפו של הצו יפקע 14 יום מיום הינתנו, זולת אם אושר, וכפי שאושר, על ידי הועדה או הכנסת לפני תום המועד האמור.

(ג) משניתן צו על ידי שר הבטחון על פי תקנת משנה (א), רשאי פוקד או מפקד מוסמך להשתמש בסמכויות הנחונות לו על פי תקנה 6 (א) — (ד), וכן יחולו על בעל ציוד החובות המוטלות עליו על-פי התקנה כאמור; ואולם תקופת השירות של הציוד תימשך כל עוד צו שר הבטחון יעמוד בתקפו.

9. שר הבטחון רשאי, אם היה סבור שטעמים מיוחדים מחייבים זאת, להורות, בצו, שתקנות אלה, כולן או מקצתן, לא יחולו על סוגי בני אדם מסוימים או על סוגי ציוד מסוימים.

שחרור

10. (א) פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, והתקנות שהותקנו לפיה, יחולו לגבי קניית חוקה בציוד על פי תקנות אלה, כאילו נתפס הציוד אגב שימוש בסמכויות לשעת-חירום, כמשמעותו בפקודה האמורה; אולם סעיף 8 (6) לפקודה האמורה לא יחול ומידת הפיצויים תיקבע תמיד על פי סעיף 6 לפקודה האמורה בין שהציוד הוא כלי שיט, כלי טיס או כלי רכב ובין שהוא ציוד אחר.

פיצויים

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי הצבא לתקן כל נזק או קלקול שנגרם לציוד במקום לשלם בעדו פיצויים.

(ג) בעל ציוד שהעמיד בהתנדבות את הציוד לרשות הצבא ולשימוש, בהסכמת הפוקד או המפקד המוסמך, רואים אותו לענין זכותו לתביעת פיצויים בעד נזק, קלקול או אבדן הציוד, כאילו עשה את הדבר מכוח חובה לפי תקנה 6 או 8, הכל לפי המקרה, זולת אם ויתר בכתב על זכויותיו לפי תקנת משנה (א).

11. (א) שר הבטחון רשאי, לחייב כל אדם, ובכלל זה עובדי מדינה, מוסדות ושלטונות ממשלתיים ורשויות מקומיות, למסור לפוקד, לפי דרישתו, פרטים על ציוד, כפי שייקבעו בצו של פוקד, ככל שאותם הפרטים ידועים להם.

דרישת ידיעות
וסודיות

(ב) כל ידיעה הנמסרת לפי תקנת-משנה (א) או לפי תקנה 3 היא סודית והשימוש בה אסור, זולת אם הדבר דרוש לביצוע תקנות אלה, או לחביעה פלילית על עבירה לפיהן.

12. (א) בתקנה זו המלה "צו" כוללת "פקודה".
(ב) צו לפי תקנות אלה יכול להיות כללי, או לגבי סוג של בני אדם, או לגבי סוג של ציוד, או לגבי אדם מסוים, או לגבי ציוד מסוים.

צווים ופקודות,
הוראות כלליות

- (ג) אין חובה לפרסם צו לפי תקנות אלה ברשומות.
 (ד) צו לפי תקנות אלה מחייב את האדם שעליו הוא חל מן הזמן שהגיע לידיעתו.
 (ה) צו שפורסם ברשומות, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת האדם, שעליו הוא חל, בצהרי היום שלאחר יום הפרסום.
 (ו) צו שלא פורסם ברשומות, הרי —

- (1) אם נמסר לאדם שעליו הוא חל או לאחד מבני משפחתו הגרים אתו ושאילו למטה מגיל 18, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת אותו אדם בזמן המסירה;
 (2) אם נשלח אל אותו אדם בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הקבוע או מקום עסקיו, כפי שנמסרה בשעת הרישום, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת אותו אדם כחום 72 שעות מזמן שנמסר לדואר למשלוח;
 (3) אם פורסם ברדיו או לפחות בשני עתונים יומיים, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת אותו אדם שעליו הוא חל, בצהרי יום הפרסום.

13. (א) אדם שעבר אחת העבירות האלה — עבירות

- (1) לא מילא חובה המוטלת עליו לפי תקנות אלה או על-פיהן;
 (2) מסר ביודעין לאדם, שהוא חייב למסור לו פרטים לפי תקנות אלה, ידיעה כחובת בכל פרט כאמור;
 (3) מסר ידיעה כאמור בתקנה 11 (ב), שהגיעה אליו בתוקף תפקידו לפי תקנות אלה או השתמש באותה ידיעה בניגוד לתקנה כאמור;
 (4) חיבל בצידוד או גרע ממנו, או הניח לאדם אחר לחבל בצידוד או לגרוע ממנו, בכוונה לפגוע בכשרו לשימוש;
 דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

- (ב) נעברה עבירה על-פי תקנת משנה (א) שעה שצו שר הבטחון לפי תקנה 8 (א) עמד בתקפו, יהיה העבריין צפוי למאסר שלוש שנים או לקנס שלושת אלפים לירות או לשני הענשים כאחד.

- (ג) בתביעה פלילית על הפרת חובה המוטלת על-פי תקנות אלה אין על התובע להוכיח אלא שהנאשם חייב באותה חובה, ומשהוכיח זאת — על הנאשם הראיה שמילא אותה חובה.

- (ד) נאשם בעבירה לפי תקנה זו חבר בני אדם, ייאשם בה גם כל אדם שהיה בשעת העבירה ראש החבר, מזכירו, נאמנו, מנהלו, מנהל עסקיו או הממונה בו על הצידוד, אלא אם הוכיח האדם, כי העבירה נעברה בלי ידיעתו או כי נקט כל האמצעים המתאימים למניעתה.

- (ה) ניתן צו או פקודה לפי תקנות אלה המטילים על אדם למלא חובה במועד שנקבע בצו או בפקודה, ואותו אדם לא מילא את החובה באותו המועד, יעמדו הצו או הפקודה בתקפם לגבי אותו אדם עד שימלא אותה חובה; האמור בזה אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם שלא מילא את החובה בזמן שנקבע בצו או בפקודה, וחייבו בדין על הפרת חובה המוטלת עליו אינו פוטר אותו מאותה חובה.

- (ו) שום דבר בתקנה זו אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם לפי כל חוק אחר, אולם לא ייענש אדם על מעשה אחד יותר מפעם אחת.

14. שר הבטחון רשאי למנות ועדות מייעצות לצורך ביצוע תקנות אלה.

ועדות מייעצות

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר איפול

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הנדרות

"שעות האיפול" — פרק הזמן שבין שקיעת השמש ובין זריחתה;
"בנין" — כל מבנה קבוע או ארעי המשמש, או המיועד לשמש, כולו או מקצתו מקום מגורים, עבודה או עסק, או לשהיית אנשים או בעלי חיים;
"בעל בנין" — לרבות מי שמקבל, או זכאי לקבל, דמי שכירות מהבנין, בין בזכות עצמו ובין בתורת סוכן, נאמן או אפוטרופוס, או מי שהיה מקבל דמי שכירות מהבנין אילו היה מושכר, ולגבי בנין שיש עליו חוכר או חוכר משנה לתקופה העולה על 15 שנה — אותו חוכר או חוכר משנה;

"חלון" או "דלת" — לרבות כל פתח בקירותיו החיצוניים או בגגו של בנין;
"העלאת אור" — לרבות הדלקת אש או כל פעולה אחרת הגורמת להפצת אור או ניצוצות;
"כלי רכב" — כל כלי הסעה או גרירה בדרך וכן כל מכונה או מיתקן המוסעים דרך כלל על גלגלים או על שרשראות;

"רכב מנועי" — כלי רכב המונע בכוח מיכני, לרבות —

(1) אופנוע, אף אם מחוברת אליו סירת אופנוע;

(2) תלת-אופנוע;

(3) אופניים ותלת-אופן, אף אם הם מונעים במנוע-עזר;

"אוטובוס" — רכב מנועי המיועד לפי מבנהו להולכת 12 נוסעים או יותר, נוסף על נהגו;

"ימין" או "שמאל" לגבי כלי רכב — צד ימין או צד שמאל ביחס לכיוון התנועה;

"ראש הגא" — לרבות מי שהוסמך על ידיו.

2. לא יעלה אדם אור בשעות האיפול בשום מקום — חוץ מן המקומות שבהם הותר להעלות אור בהתאם להוראות שנקבעו לכך — אלא אם ניתן לו היתר מיוחד מאת ראש הגא ובהתאם לתנאי ההיתר.

איסור להעלות
אור בשעות
האיפול

3. לא יעלה אדם אור בתוך בנין בשעות האיפול אלא אם —

איפול בנין

(1) כל חלון ודלת אופלו באופן שלא תבקע החוצה קרן אור, בין גלויה ובין מעוממת;

(2) כל מנורה בחדר המדרגות אופלה במעטה בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה כלפי מטה בקוטר שלא יעלה על 3 סנטימטר, ובלבד שהפתחה כוסתה בנייר כחול כהה וחדיר לאור, או נצבעה בצבע כחול כהה, סמיך וחדיר לאור;

(3) בפתח המשמש כניסה לבנין או יציאה ממנו הותקן סידור מתאים של וילונות כפולים עשויים מחומר בלתי חדיר לאור, או שהותקן תא מיוחד המונע בקיעת אור החוצה בשעת כניסה ויציאה.

¹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

4. לא יעלה אדם אור בפנסי רחוב בשעות האיפול אלא אם —

- (1) כל פנס רחוב אופל במעטה בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה כלפי מטה בקוטר של 10 סנטימטר, ובלבד שהפתחה כוסתה בנייר כחול כהה וחדיר לאור, או נצבעה בצבע כחול כהה, סמיך וחדיר לאור;
- (2) כל פנסי הרחוב המשמשים לתאורה ציבורית קשורים במתג אחד או יותר, כפי שיקבע מפקד הגא מחוזי הנוגע לדבר.

5. פעולת הרמזורים תופסק בשעות האיפול.

6. לא יעלה אדם אור ברכב מנועי בשעות האיפול אלא אם —

- (1) פנסי החזית צבועים בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסים בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ מסדק לרוחב כל פנס שארכו 80 מילימטר, רחבו 10 מילימטר, וקו העליון נמצא 60 מילימטר מעל לנקודה התחתית של זגוגית הפנס ולא פחות מ-10 מילימטר מתחת למרכז הזגוגית, והסדק צבוע בצבע כחול בהיר וחדיר לאור;
- (2) הפנסים הצדיים הקטנים צבועים בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסים בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה בקוטר של 10 מילימטר במרכזו של כל פנס הצבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור;
- (3) כל האורות שבפנסים האחוריים כבויים, חוץ מהפנס האחורי השמאלי שהאור בו דולק, והפנס צבוע בשכבה עבה של צבע שחור ובמרכזו פתחה בקוטר של 5 מילימטר צבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור.

7. באוטובוס מותר להוסיף על האמור בתקנה 6 פנס קטן צבוע בצבע כחול בהיר, שקוטר פתחתו המוארת אינו עולה על 10 מילימטר, ליד מוכר הכרטיסים לשימוש בשעת מכירת הכרטיסים בלבד, ופנס כאמור ליד דלת היציאה בפנים האוטובוס לשימוש בשעת הורדת נוסעים בלבד.

8. לא יעלה אדם אור ברכב לא-מנועי בשעות האיפול אלא לפי כללים אלה:

- (1) באופניים ובתלת-אופן יהיו כל הפנסים צבועים בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסים בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה בקוטר של 10 מילימטר במרכזו של כל פנס הצבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור.
- (2) בעגלת יד, בעגלה רתומה לבהמה וברכב לא-מנועי אחר יהיה הפנס צבוע בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסה בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ משתי פתחות בקוטר של 15 מילימטר כל אחת במרכזו של הפנס הצבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור, האחת בצד הקדמי של הפנס, והאחת בצד האחורי שלו; הפנס יותקן בגובה שלא למעלה מ-150 סנטימטר ולא למטה מ-50 סנטימטר מעל פני הקרקע.

9. על כלי רכב שבשירות הגא יחולו תקנות אלה, הכל לפי סוג כלי הרכב, אלא שבחזיתו ובאחוריו יותקן, במרכזם, פנס'קטן הנותן אור ירוק מבעד לפתחה שקטרה אינו עולה על 10 מילימטרים.

10. כל פנסי האורות האחרים בכלי רכב, שיש להדליקם לפי כל דין ואינם מנויים בתקנות אלה, יהיו צבועים בשכבה עבה של צבע שחור ובמרכזם פתחה בקוטר של 5 מילימטרים צבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור.

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר הסדרת התנועה בדרכים בשעת קרבות או תמרוני הגא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, הנני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„רכב“ — כמשמעותו בסעיף 23 לפקודת התעבורה;²

„תימרור“, „רשות תימרור מקומית“, „רכב בטחון“, „דרך עירונית“, „בעלי חיים“ — כמשמעותם בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג—1953;³

„אוטובוס ציבורי“, „מונית“ — כמשמעותם בתקנות התעבורה (שירותי הולכה), תשי"ד—1954;⁴

„שעות איפול“ — פרק הזמן שבין שקיעת השמש ובין זריחתה;

„מפקד הגא מחוזי“ — לרבות מי שהוסמך על ידו בכתב לגבי מחוז הגא שהוא ממונה עליו;

„אות אזהרה“ — אות שנקבע על ידי הגא כאות אזהרה;

„אות ארגעה“ — אות שנקבע על ידי הגא כאות ארגעה;

2. לא יתקע אדם בצופר או במכשיר אזהרה אחר שברכב המצוי בדרך עירונית, אלא למתן אות אזהרה כדי למנוע סכנה קרובה שאין למנוע אותה באופן אחר, ובלבד שהצפירה לא תהיה דומה לאות אזהרה או לאות ארגעה.

3. מפקד הגא מחוזי רשאי, לאחר התייעצות עם רשות תימרור מקומית, ואם הוא משוכנע שהדבר דרוש לצרכי התגוננות אזרחית, להורות על שינוי התחנות של אוטובוסים ציבוריים או של מוניות.

4. מפקד הגא מחוזי רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי חניית רכב בתחנות דלק.

5. (א) מפקד הגא מחוזי רשאי, לאחר התייעצות עם רשות תימרור מקומית, להורות בצו כי לא יעצור אדם רכב, לא יעמידו ולא יחנהו באחד הרחובות המפורטים בצו, אלא לשם הורדת נוסעים או העלאתם, או פריקת מטען או הטענתו; ובלבד שמפקד הגא מחוזי יהיה משוכנע שהצו דרוש לצרכי התגוננות אזרחית.

(ב) לא יעצור, לא יעמיד ולא יחנה אדם רכב בדרך עירונית אלא אם המרחק מהרכב שלפניו ומאחוריו אינו פחות מחמישה מטרים.

6. בהישמע אות אזהרה חייב הנוהג ברכב בדרך עירונית מיד לעצור את רכבו ולהעמידו כדין ולא להסיטו כל עוד לא ניתן אות ארגעה או הוראה מטעם חבר הגא בתפקיד.

7. בהישמע אות אזהרה לא יעצור אדם רכב, לא יעמידו, לא יחנהו ולא ישאירו עומד, כולו או חלקו, פרט לשם מניעת תאונה מיידית, בתחום שנים עשר מטרים מכניסה לבסיס הגא, מתקן צבאי, תחנת משטרה, גשר, תחנת חשמל, טרנספורמטור או מקלט ציבורי ובתחום עשרים וחמישה מטרים ממרכז הכניסה למקומות אלה בצד הרחוב שהוא מול הכניסה. הוראה זו תחול על אף כל הוראת תמרור להכוונת התנועה והוראה בכל תקנה.

¹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.

³ ק"ת 356, תשי"ג, עמ' 942.

⁴ ק"ת 463, תש"ד, עמ' 1032.

8. בהישמע אות אזעקה, חייב אדם הנוהג בדרך עירונית בבעל חיים, בין אם הוא רתום לרכב ובין אם לאו, לעצור מיד את בעל החיים ולקשרו אל עצם קבוע ומחובר למקום, באופן שבעל החיים לא יוכל לשוטט בדרך, ולא יתיר את בעל החיים כל עוד לא ניתן אות ארגעה או הוראה מטעם חבר הגא בתפקיד.
9. (א) מצא שוטר או חבר הגא בתפקיד רכב עומד או חונה בדרך, שלא בהתאם לתקנות אלה, או במקום שיש בו כדי להפריע לפעולות ההתגוננות האזרחית, רשאי הוא להורות את הנוהג או אדם אחר האחראי לרכב להרחיקו מאותו מקום.
(ב) סירב או נמנע הנוהג או האדם האחראי לרכב למלא אחרי ההוראה או לא נמצא אותה שעה באותו מקום, רשאי השוטר או חבר הגא בתפקיד, מבלי לפטור בזה את הנוהג או את האדם האחראי לרכב מאחריות פלילית לפי תקנת משנה (א) או לפי כל תקנה אחרת, להרחיק את הרכב בין בעצמו ובין על ידי אחרים.
10. לא ינהג אדם ברכב בנפח העולה על 3 טון, אלא אם אותו רכב מצויד בכבל גרירה או באמצעי גרירה אחר, שארכו אינו פחות, משלושה מטרים.
11. לא ינהג אדם בשעות האופול ברכב, יהא סוג הרכב אשר יהא, בדרך עירונית במהירות העולה על 25 קילומטרים לשעה, ובדרך שאיננה דרך עירונית — במהירות העולה על 40 קילומטרים לשעה.
12. מפקד הגא מחוזי רשאי לאסור או להגביל, בצו במודעה או בתמרוך, את השימוש בדרך או בחלק הימנה, וכן את הכניסה אליה ואת היציאה ממנה, לרכב או לסוג מיוחד של רכב, להולכי רגל או לבעלי חיים או לקבוע תנאים שלפיהם יותר השימוש בדרך, ובלבד שמפקד הגא מחוזי יהיה משוכנע שהדבר דרוש לצרכי התגוננות אזרחית.
13. הוראות תקנה 59 לתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג — 1953, יחולו על רכב בשרות הגא כאילו היה רכב בטחון.
"רכב בשירות הגא", לענין תקנה זו, הוא רכב הגא כשהוא נוסע בתפקיד, ופנס המותקן בחזיתו ומאחוריו מפיץ אור ירוק, או רכב כאמור המשמיע צלצול בפעמון.
14. לא ינהג אדם בשעות האופול רכב שרוחב חוץ שלו עולה על שני מטרים וארבעים וארבעה סנטימטרים, אלא לפי היתר מאת ראש הגא או מאת מי שהוסמך על ידיו לכך או לפי היתר מאת ראש מחלקת התנועה במטה הארצי של המשטרה או מאת מי שהוסמך לכך על ידיו.
- "רוחב חוץ", לענין תקנה זו, הוא הרוחב שבין הקווים המקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות ביותר שבצלעי הרכב, למעט ראי הנהג.
15. צו, מודעה או הוראה על פי תקנות אלה אפשר לתיתם על ידי פרסום בפומבי או על ידי הצגתם על פני הרחוב, הדרך, התחנה, תחנת הדלק או על פני המקום האחר שעליו הם חלים.
16. תקנות אלה באות להוסיף ולא לגרוע מהוראות התקנות שהותקנו על פי פקודת התעבורה אלא אם נקבעה בתקנות אלה במפורש הוראה אחרת.
17. תקנות אלה יחולו בשעת קרבות או תמרונים הגא.
18. הוראות תקנות אלה אינן חלות על רכב בטחון.
19. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ההתגוננות האזרחית (תעבורה בדרכים), תשי"ז — 1956".

דוד בן-גוריון

שר הבטחון

כ"ד בחשוון תשי"ז (29 באוקטובר 1956)

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).